

גדי יציב

ליהד את

רשות השידור

הקומיסאר החדש של התרבות הישראלית הוא דני זרמס, עסקן צעיר המכיל, הנחשב כיום בתנאי "יועץ בכיר לשר החינוך והתרבות". בראיון עם מנחם רוני מפרט זרמס את עיקרי הסגנון החדש שהוא חושב להנהיג בתרבות החזרתית:

"אין הרבה נחת בתיאטרון הישראלי. המדי" נה מציאה מדי שנה מיליונים רבים לתמיכה בפעילות התיאטרלית, אך גם כאן אין אנו רואים את עצמנו. אין זהות יהודית בתיאטרון הישראלי. היות רוצה שהמוחה הישראלי המקורי רו יתפוס מקום נכבד יותר ברפרטואר של כל תיאטרון בארץ, שלא תהיה עינה אשר בת לא וועלו ע"י התיאטרונים מינון רחב יותר של הצגות ישראליות-יהודיות מקורות... יש לנו לא מעט מן הראוי לעלות על במת התיאטרון הישראלי. ניתן גם להמחזי ויצירות רבות של גדולי ישראל. מדוע, למשל, לא להמחזי ויצירות של ביאליק ועננב? לעומת זאת אין, לדעתנו, הצדקה, שמשרד החינוך והתרבות יתמך בהצגות קלוקלות, זרות, עלפי מיבב הכתנו גם הציבור אינו רוצה בהם.

"גם את רשות השידור ותיכנוניה יש ליהד במידה נכרית יותר. לפני כחודש ימים קיימנו דיון על תכנון מישורי הדריו בשנת השל"ח, בין התוכניות המוצעות לילדי ישראל מצאתי סידרה בת 15 סיפורים על צפרדע, סידרה של שישה סיפורים על מסע הרפתקאות בארץ זרה, 36 תסכיתים על סכא ובית באנגליה ו- עוד כאלה. אמרתי לי מליאת רשות השידור ואני חוזר ואומר גם כהודמנות זו: האם זה החומר שאנו יכולים להציג לילדינו? מדוע לא נגיש תוכניות על גדולי ישראל? גם מהם התנסו רבים בהרפתקאות נועזות וכאירון-עם עוצרי נשימה. מדוע לא תוכנית על משוררי ישראל? על תרבות ישראל? על קליטת עלייה? על מסירות הנפש של קרדי שים ומעוננים? על הקרבת של הלוצים וסוללו דרכים?

"דבר דוגמה בתוכניות על אישים במספיק ובאמנות. יש שם ג'ון קינג, יש כריסטיף פנררי צקו, היכן יוסל רוזנבלט? היכן קווארטין? איפה כל השורה החסידית שלנו והמסיקה הי מסורתית, המרטיטה כל נפש יהודית?" (ידיעות אחרונות)

בארץ לובנגולו

מלך זולו

רישמסע של ישראלי הנפגש ברחובות, לאחר שלושים שנה, עם תדלקער 100 יום תמ"ק עו"י מוצרת ישראל. כתב מ. בנטביץ: "אהלואנים מרבים אפשר לקבל מהעושים שנוסתובכים פה. איך הגיעו - אינני שואל. מישהו עמד יוכל להשיב שאני סקרן לתעת. אבל מה שכורה שזהו כלי מאד פופולארי. לכן החי-לומ התעייש הרדיו לייצר תתימקלע של תשעה ל"מ ואפילו לקרא, רוזי' עם ר"ש לאיוכוד (הרדיוה). ולפני שמישהו יתרגו על גונבי הפסגה כדאי שיבדוק בטובו אם קבלנו איפעם רשות מממשלת בריטניה לייצר פטנטים - ועיד לבווי גם כלפי חילוי הוד מלכותו.

"יש סיבה להתרגו והיא מתחרת כשבורקים אותו כלי. יכול לקנות אותו בחנות לצרכי ספורט ונישק כל אחד שחוא (א) לבון, ו(ב) מזכון להי-פרד בשלושת אלפים לירות. יש רבים שמתקווים מים בדם תנאים אלה, לכן העזוי נמכר כמו עוגות המות. במול הנעתי לחנות לפני שתאול הכחורה וגיליתי לתדהמת שברווי' אין אותי אמצעי ביטחון המאמין את אבינו. הלה יכול

איפה כל השירה החסידי'ח'?

בארץ הזאת מילה אינה מילה

"עוזי' אוריג'ילי עובר לסוחר"

לפלוש כדור מבלי שמישהו ילפות את הקט. באמת שלא איכפת לי אם איוה אובד-חוכם דודיו החליט שהוא מכון יותר מכל המעמחים הישראלים. אבל לקרוא ליצירה בצורה מרמזת ולמכור אותה בשלושת אלפים לירות - כאשר ה"עוזי' האוריג'ילי עובר לסוחר באלפיים בקר רוב - זאת הצפנה! מעניין ממי למדו!" (דבר)

בגידה בעקרונות

שלא היו

על הטענה שדעה לא מכבר הפרופסור אמנון רובינשטיין, שלפיה "בגדה ד"ש בעקרונותיה", מגיב גדי יציב, איש המכון לסיקרי השתתקהל בירושלים, הבחין את התיפעה הקרויה ד"ש מזווית-ראיה שונה:

"כפעם ראשונה הושללה במערכת הפוליטית בישראל, הכנייה עליפי המתכונת המערכת-אירוי, פית, כפלגה, אמריקאית' טיפוסית. מפלגה אמריקאית איננה מנסה למשוך ולרתק את מכסימום האנשים לגישת היסוד הפוליטית של מנהיגיה, היא מתאמצת לעומת זה, להרנו ולדחות מיני מום אנשים כדי שלרוב יעריצו את תכונות האיר פי של מנהיגיה. ד"ש התאמצה אפוא ככל יכולתה לא להפסיד אף בוחר אחד ולכן נמנעה מלהציג אף רעיון משמעותי אחד שעלול היה לעורר התנגדות בקרב מצביעי הפוטנציאלים.

ד"ש לא בגדה אפוא בעקרונותיה, כפי ש- קובע רובינשטיין, כי ככאלה לא החזיקה מעולם. אבל מנהיגי ד"ש כגרו בעקרונותיהם - איש איש ועקרי רונות-עברו - כאשר ייסדו את מפלגתם ל- לא העקרונות.

גדי יציב

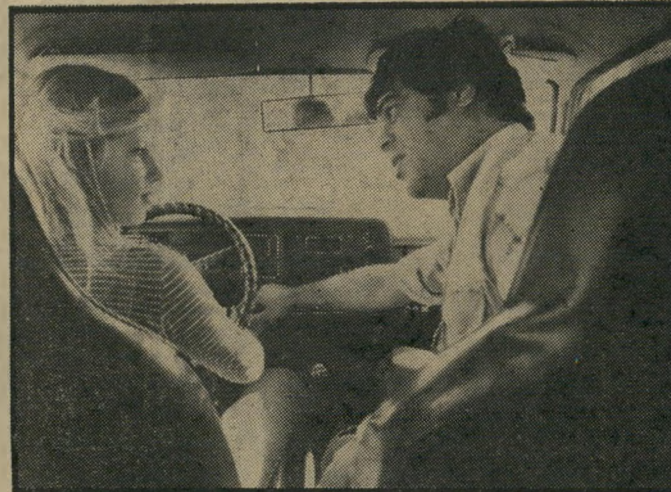
"יש להתכונן במניי היגי ד"ש ולנסוף להי- זכר מה היו דיכרי כל אחד מהם לפני כמה שנים, על מה חלמו ונגד מה נאבקו - כדי להגיע למסקנה ש,כא-רין הזאת מילה אי-נה מילה". רובינשטיין הבחין בכך בוודאי, ככל שהדברים אמורים בהכרוי להנהגה. "עם זאת, גם הוא אינו יכול לרחוק בנק-יון כפיה. את שמו עשה לו בלוחם נגד החקיקה הדתית וכו"י

פסוקי השבוע

- ראשיהממשלה לשעבר גודרה מאיר, בפגזשה עם תנושיא ג'ימי קארטר: פרשתי רק מהממשלה - לא מהעם"**
- ראשיהממשלה מנחם בגין: "אצלי לא תמצאו למה ובכיס"**
- הנ"ל, בתשובה לדברי נשיא מצרים, אנואר סאדאת, על נמתתו לבוא לבקר בירד-שלים: "אני מקוה שכאשר אבוא לבקר בקא-היר, ינהגו כפי שדאדת במידת הכנסת האורחים ויתן לי הודמנות לבקר בסימיונות שאבותינו סייעו לבנותן - ותמורת זאת לא נבקש פיצויים"**
- ראשיהממשלה לשעבר יצחק רבין: "חינו עם הערבים 30 שנה בלי שלום, ואנו יכולים לחיות עימם 30 שנים נוספות בלי שלום"**
- ראשיממשלת בריטניה לשעבר, הרולד וילסון: "פוליטיקאי הוא מי שולקת זווית והופך אותה לעיגול"**
- שרהאוצר שמחה ארליך: "אנתנו בשליטון בסך-הכל ארבעה חודשים, ולא הצי מחנו מיליונרים חדשים"**

בשבוע שעבר ילדה ד"ר ברת גליצהיל כתיה שושני בת בכורה לה ולבעלה הרדיל במאי אגסי. התינוקת, שי שמה בישראל הילה, זכתה בכבוד שרק מעטים זוכים בו. דבר לידתה נמסר מעל גלי הי אתר. היה זה כאשר מייד אחרי הלידה, שנעשתה בעזרת מלי קחיים, ביקשה בתיה מהאחיות שיודעו במקום עבודתה בתחר נה הצבאית כי ילדה בת. האחד יית לא ידעו את מיספר-הטל-פון של גליצהיל, אך טילפנו לטלפון האדום. השדרן אלי ישראלי קיבל את הידיעה, ומייד מסר אותה למאוזנים.

סגן-שרהביטחון, מור

חלי בינו

מלכת המנים 1977, זכתה, עם היבחרה, במתנות רבות. המתנה המקורית ביותר, לי דעתה, היתה שיעורי הנחיגה שהיא מקבלת בבית-הספר לנהיגה של אמנון רחביה (לידה במכונות). תלי התגלתה כבעלת כישורן טיבעי ותפסה את הפרינציפ במהרה ובקרב תיגש לבחינת נהגות.

דכי ("מוטקה") ציפורי הפך סב. לבנו השיריונר, סוף של"מה ציפורי, וכלתו אורית נולד בו.

ראשיהממשלה מנחם בגין, מתמיד בסירובו להיפגש עם גרמנים, אפילו אם אלה הם עתונאים בלבד, המבקשים לראינו לעתונאים. עד כה דחה בגין כל בקשה להעניק ראיון לעתונאי גרמני, עם הצטרפותו של יוגאל ירון לממשלה, מפנים מלשכתו של בגין את העתונאים לסגן ראש-הממשלה. בלשכת ראשיהממשלה מתלוצצים כי בקרוב יכ"ר על ירון כעל "שר לענייני גרמניה".

שרהמשפטים שמואל תמיר, מקפיד לשמור על גו-רתו, גם אחרי שנבחר כשר בממשלת הליכוד, ממשיך תמיר לחתור לעיתים בחסקה בחוף הרצליה, צועד רגלי מביתו שב-הרצליה פיתוח אל חוף הים וחורה.

מנהל המכירות של חברת הלנה רובינשטיין בישראל, הפמונאי ברוך, ערך מסיבת יום-הולדת לאלישבע חיימוביסקי, יועצת-היופי הראשית של החברה. לארזתה הוזמן גם הפמונאי ירוי מנסוי, שי התבקש לחבר הרניים לכבודה של בעלת השמחה. בו במקום שלף ירדי את עטו וחבר את השורות הבאות: "בגיל שירי שים ועוד שלוש / אפשר כבר בתחלת הדרוש / מחתיכה עם סיבון / ויפיר, אופי נדימיון / שיבטלו לה דורך אנוד דורך / את השידוך עם מר ברוך".

בשבת האחרונה ירך גשם באילת. תייר שוודי פגש את מוקי בלצר, חבר מועצת עיריית אילת והתלונן כי אוזניו: "מה זה? אמרו לנו לנסוע לאילת בעקבות הש"מ.ש. באנו הנה ירך פה גשם". אל תדאג, הרגיע אותו מלי צר, החורף מתחיל באילת בשעה שתים-עשרה ומסתיים בשעה שתים-עשרה וחצי.